

Noční hrátky se staly pojmem

Snem každého pořadatele je, aby musel přihlášky zájemců spíše odmítat. To je totiž ukazatel, který hovoří o úspěšnosti akce... Metou by pak mohla být prosba organizátora nedělní akce, aby přihlášky na příští rok posílali zájemci „až v pondělí“.

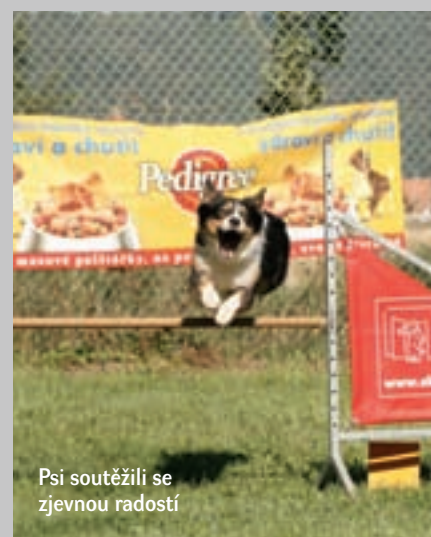
Hromadná prohlídka trati před zahájením vlastních závodů

Jedním z takto „postižených“ soutěžních klání jsou také Noční hrátky. Agility víkend, který se však léty konání dopracoval už k poslednímu čtvrtku v srpnu, aby pak závěrečný prázdninový víkend mohl na pražském komořanském cvičišti proběhnout maraton závodů a soutěží, které končí až kolem půlnoci.

Jak se liší první ročník od toho letošního čtrnáctého? To už byla otázka pro Antonína Grygara, v celé Evropě uznávaného mezinárodního rozhodčího agility, ale v našem případě hlavně organizátora Nočních hrátek. „Tenkrát

byly Noční hrátky jenom jednodenním závodem, který končil dlouho po půlnoci – jestli si dobře vzpomínám, tak snad někdy kolem třetí hodiny ráno. To jsme to ještě neuměli správně zorganizovat. Dneska už to umíme. Závodů končí o půlnoci, a pak už je zábava, muzika, dobré jídlo. Od druhého ročníku jsme se taky snažili, aby vždycky přijel nějaký zahraniční rozhodčí. Závodníci si rádi zaběhnou parkúr, který postavil rozhodčí z ciziny. Každý rozhodčí, české nevyjímaje – ať chce, nebo nechce – má svůj styl a ten závodníci časem poznají. Když se nám ale podaří pozvat například Holanďana, jako letos Stoela Keese, tak o jeho stavění parkúru devadesát devět procent závodníků nic neví. Je to pro ně výzva. Mnoho let k nám ale také jezdí slovenští rozhodčí manželé Lukáčovi, ty už však považuji za své,“ rychle poznamenává Antonín Grygar, aby se snad neřeklo, že na ně zapomněl. V čem spočívá charisma této akce? Proč se na ni hlásí lidé s ročním předstihem? Možná proto, že mohou vyhrávat (během víkendu i několikrát) poháry, obří balení krmiva, nespočet psích hraček. Ale že si také mohou zazávodit společně s reprezentanty. Noční hrátky jsou v pravém slova smyslu „open“. Letos přijela například polská reprezentantka, která si vybojovala nominaci i na mistrovství světa. Už jenom sledovat její běh je zážitek, o tom, že se lze v leččems přiučit, ani nemluvě. Právě to může být jeden z důvodů, proč se do Prahy vypravit vlakem také až z Ostravy a ne s jedním psem, ale hned se dvěma. Stejně jako může přijet závodník s jakoukoli výkonnostní třídou. Obdobně pestrá je na parkúrech přehlídka psích plemen. Pochopitelně že v převaze jsou border

kolie na tryskový pohon (jinak to snad ani není možné, jak jsou rychlé), ale nechyběli kokři, pudli, špicové, vipeti, dokonce

Psi soutěžili se zjevou radostí

naháč se blýskl nad překážkami... „a když byl na start přivolaný rhodeský ridžbek, mezi diváky to jenom zašumělo. Do tunelu mu panička dávala povel „Plaz!“ , slalom spíše prošel (kvůli své velikosti), ale byl pečlivý a zasloužil si právem ovace. Mýlil by se ten, kdo se domnívá, že Noční hrátky jsou plné mladých bujarých teenagerů. Složení závodníků svým

Vítězové – Noční hrátky 2008

DRUŽSTVA

Magdalena Ziolkovska, Leck Bohemia Alké,
border kolie; Helena Potfajová,
Egorray, border kolie; Nina Bekasiewicz,
Orka, bavorský barvář

DVOJICE

Vendula Vejražková, Iran Lukovec,
border teriér, a Jitka Klozová,
Aninka Malý kouzelník, malý knírač

PARALELNÍ ZÁVOD JEDNOTLIVCŮ

Kategorie small: Adéla Kružínská,
Abeille Elita Triumphans, pudl
Kategorie medium: Petr Gzyl,
Bad z Krčmáně, foxteriér
Kategorie large: Magdalena Ziolkovska,
Leck Bohemia Alké, border kolie

SOUTĚŽ KLUBŮ

SKA Fort Varšava, Polsko

způsobem odpovídalo struktuře obyvatel naší republiky. Seniorku mělo ve svém středu například družstvo Alea z Českých Budějovic. Drobná, ale sportovně založená Eva Koubková byla nesmlouvaným soupeřem nejednomu mladšímu závodníkovi.

„Noční hrátky nejsou jenom o výhrách, ale také o charitě. Tzv. Čárlího běh je dnes už tak trochu povinný parkúr. Za startovné, které se při něm vybere, je financován tréninkový víkend mládeže, který každoročně pořádáme u nás v Komořanech a děti se ho mohou

účastnit úplně zadarmo. Příští rok bychom se ale chtěli přesunout do Liberce, tak uvidíme, jaký tam bude zájem,“ zvedá se od stolu Antonín Grygar a spěchá řešit jeden z nespočetných zádrhelů, které se při pořádání jakékoli akce vyskytují, ale nesmějí narušit „rozjetý vlak“ v podobě stavění parkúrů, zapisování výsledků, vyhlašování vítězů... a znova stavění parkúrů...

Rozdíly jsme začínali, rozdíly také skončíme. Je rozdíl mezi sháněním podpory u sponzorů před čtrnácti lety a dnes? „Šokoval mě jeden podnikatel, který mi řekl: Padesát tisíc vám dát nemůžu, milion by byl lepší, ale na to jsou Noční hrátky moc malá akce. Asi si dělal legraci, jinak tomu totiž nerozumím. Naše akce má našťastí věrné sponzory v podobě Pedigree a Biofaktorů a letos nově pojiždný obchůdek s chovatelskými potřebami www.dalmatin.eu. Ten myslím většina závodníků ocenila, nejenže majitelka věnovala skutečně hodně dárků například do tomboly, ale ceny veškerého zboží měla opravdu velmi přijatelné,“ pochvaloval si spolupráci Antonín Grygar. Poslední prázdninová neděle se chýlila ke svému konci. Na některé čekala vlaková nástupiště, na jiné ucpané dálnice. Na Antonína Grygara pak mailová schránka plná přihlášek na jubilejní patnáctý ročník Nočních hrátek.

Text a foto Zuzana Trankovská

Americký kokršpaněl vybíhá z tunelu